

כל הנשמה מילים: בצלאל אלוני ועופרה חזה

אלוהי כל הנשמה
שנתת בי... אלוהי...

כן, יש הרבה הסתר פנים
ואהבות שאי אפשר
כמו שאנו נולדים
אל תוך החיים
מה נשאר?

כן, על ימים רבים רבים
על הכאב שלא חדל
כמו שאנו נולדים
ומבקשים קצת רחמים
אלוהי...

אלוהי, כל הנשמה שנתת בי
אלוהי, כל הנשמה מה מהי?!...
אלוהי, תן רק כוח לכולם
אלוהי, תן רק כוח לעולם.

גיליון מס' 2037 *כ"ח בשבט תשס"ז *16 בפברואר 2007

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

בני משפחתה האוהבת וחברים ליוו את נטע אלמן ז"ל בדרכה האחרונה. להלן חלק מן המילים שנאמרו לפתח קברה. יהי זכרה ברוך.

הספד מפי ונסה

אני מודה לך אלוהים שדאגת לתפאורה של היום, השמש זורחת וחם ומאחורינו החרמון המושלג. אמא אהובה, במקום לעלות זיכרונות כנהוג, אני רוצה לחרוג ולהתייחס לשנים האחרונות.

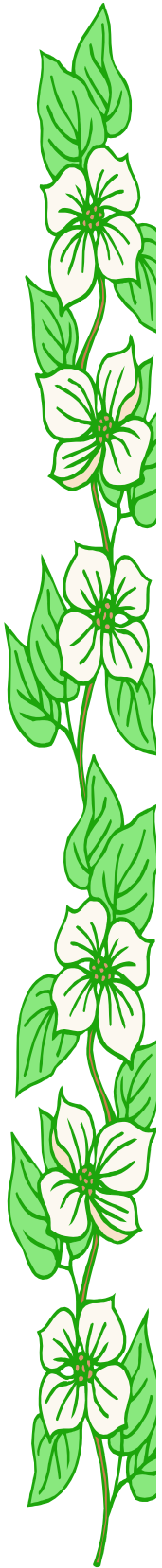
יום בהיר אחד בקיץ 2001 סיפרתי לך שיהונתן ואני עוזבים ונוסעים לגור באנגליה. מיד התחלת בתחקיר: למה? מה תעשו שם? את מבוגרת ולא תמצאי עבודה. ואם יהונתן ימשיך בדרכו מה תעשי לבד? הבנות שלך בהריון וכו' וכו'. כרגיל לאחר שדסקסנו את הנושא כיבדת את החלטתי ויותר מזה התחלת בטלפונים ומכתבים לאנגליה ומעט אחרי כן הופיעה רשימת כתובות וטלפונים. לא משנה מה עשיתי, תמיד היית ליצידי למרות שלא תמיד נהגתי בכבוד אליך ועל זה אני מבקשת את סליחתך. אני מודה לאלוהים שבשנה שעברה הוא נתן לי את האפשרות להיות איתך ולדבר על הדברים.

בביקור הראשון שלי ב 2003 ישבנו בחוץ על המרפסת ורצית לשמוע ולדעת על הכל. ספרתי לך על שאלוהים יודע הכל עלינו ככתוב בירמיהו א' 5 "בטרם אצורך בבטן ידעתיך". הוא אמר לי: "אני אחרייך כבר הרבה זמן ואת לא מקשיבה לאנשים ששמתי בדרכך, אז אין ברירה, לעזוב הכל, להוציא אותך מכאן כדי שנוכל להיפגש ביחידות". הוא דאג לכל צרכי, עבודה, חברים. אני מודה לך אבא על הסבלנות והאהבה שלך אלי. המשכנו וסיפרתי לך על העבודה ב M&S, אני מאושרת בחיי החדשים. הקושי היחידי זה הגעגועים למשפחה הקרובה. סיפרתי לך שאני מאמינה באלוהי אברהם, יצחק ויעקב ובמשיח המושיע, הוא דואג לי ולכל המאמין בו. אני מדברת עם אבינו שבשמיים, מתפללת אליו בכל הזדמנות, הוא שומע אותי, הוא מלא חסד ורחמים וכשאני זקוקה לו הוא איתי. הרי כתוב: "קרוב יהוה לכל קראיו ולכל אשר יקראהו באמת" (תהילים קמ"ה 18).

מאד שמחת ורצית לשמוע יותר וכל הזמן אמרת "חבל שאבא לא כאן לראות איך את זורחת". כחצי שנה אחרי זה קבלתי אי-מייל או שיחת טלפון ובשמחה רבה שמעתי שגם את מאמינה. מאז שיחות הטלפון שלנו נסבו על אבינו שבשמיים, אבא המשיח, על אלוהי אברהם, יצחק ויעקב. בימים הקשים שלך עודדתי אותך להתפלל ולבקש את עזרתו. את אמרת שאת מתפללת כשאת הולכת לישון ולפעמים ביום.

אני רוצה להודות לך אבי על שהיית עם אמא לכל אורך הדרך והיא לא סבלה. כן מזיקנה וכל הכרוך בזה, אך הודות לך היא לא סבלה מחלות וכאבים. תודה לך אבא שגם ביומה האחרון דאגת שהיא תאכל ארוחת צהריים, תדבר עם לאוני על האוכל, תלך לישון כרגיל ואף אחד לא חשב שזה יומה האחרון איתנו, ואז אתה, בזמנך המתאים, לקחת אותה אליך.

אין לי מילים להודות לך על החסד והרחמים והאהבה שנתת לה ולכולנו. אני יודעת שהיא נמצאת במקום הכי טוב שיכול להיות, לחיי נצח אתך. השבח לאל, תודה לך אבא.

סבתא'לה שלי.

אני בעצפ עדיין לא מעכלת שאת לא פה אתנו.. מבחינתי את במיטה, מתחת לשמיכה, בבית יונתן. נכון שכבר הגעת לגיל מכובד ובסה"כ חיית חיים יפים. הזמן האחרון היה לך קשה, כבר היית לגמרי עייפה פיזית וגם נפשית. לא שהיה קל להוציא ממך משהו לגבי הרגשות שלך, אבל זה היה די ברור וכנראה כל זה לטובה, במיוחד כי אני יודעת איפה את עכשיו.

אבל דווקא פה מתחילים לעלות תמונות וזכרונות מכל השנים שבהן היית סבתא שלי/שלנו וסבתא מכל הלב. כל כך היה לך חשוב הביחד המשפחתי, ציון כל ארוע, גדול כקטן, כתיבת "פואמות" שלמות בחרוזים שלפעמים כשהקראת אותן היית מתקשה לקרוא את עצמך, את מה שכתבת והיית נכנסת להתקפת צחוק מדבקת ואחרייך כולנו.

בתור אישה היית מאד פעילה בקיבוץ בכל מיני תחומים: מזכירה, מזכירה רפאית, ועדות שונות, חבילות לחיילים, ארגון ואסוף כסף למתנה לימי הולדת, חתונות... אני יודעת שהיה לך קשה כשלאט לאט יכולת לעשות פחות ופחות... תמיד האמנת גם בביחד הקיבוצי, בעזרה הדדית, דאגה לזולת, ועם השנים היה נראה לי שהיתה בך תמימות מסויימת שסרבה לראות דברים שמשתנים, או אולי זאת היתה הדרך שלך לשמור על אופטימיות.

אני זוכרת שבימים שחורים משחור כשהייתי נופלת לבור שחור בלי תחתית והרגשתי שאף אחד לא מבין אותי, כולל אני, היה לי לאן לברוח ואת היית מקלה עלי עם אוכל טעים, כוס תה ואפילו נותנת לי לעשן בתוך הבית. גם אם לא ממש הבנת אבל תמיד היית אומרת one day you will be above it all

סתבא, היום אני יודעת שיהיה טוב, הרבה פעמים כבר טוב ושאני אנצח, אני מבטיחה לך!

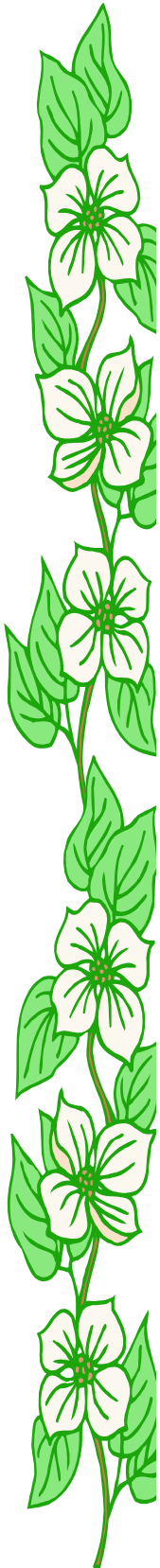
מאז שסבא נפטר משהו בך מת, אבל את לא ויתרת, הלכת וחילפת בן זוג לחיים ומצאת בן אדם צנוע ושקט שכשמכירים אותו מקרוב – הוא משכמו ומעלה, עם עקרונות ואופי מדהים, נוח, וכל כך אופטימי ומלא הומור ששר או שורק לו בכל הזדמנות.

בערך בזמן שנאלצתם להיפרד כי את נכנסת לבית יונתן ומן הסתם אבימלך היה חוזר לניר-דוד, הוא אושפז ולאחר זמן-מה נפטר, ואני לא חושבת שזה היה סתם מקרה. לאלוהים יש תזמונים טובים.

בילינו הרבה זמן ביחד בבית יונתן, בקייץ בחוץ מול הדשא הירוק עם כוס תה ובסוף ליד השולחן שלך או ליד המיטה. אני שמחה שיכולת לבלות את ימיך האחרונים במקום איכותי, מקום עם אוירה טובה וביתית, נעים ונקי ועם צוות נהדר. אני מודה להם גם בשמך.

תודה סבתא על שהיית ותמיד תהיי סבתא שלי. אני אוהבת אותך ותהיי חסרה לי אבל נתראה למעלה מתישהוא.

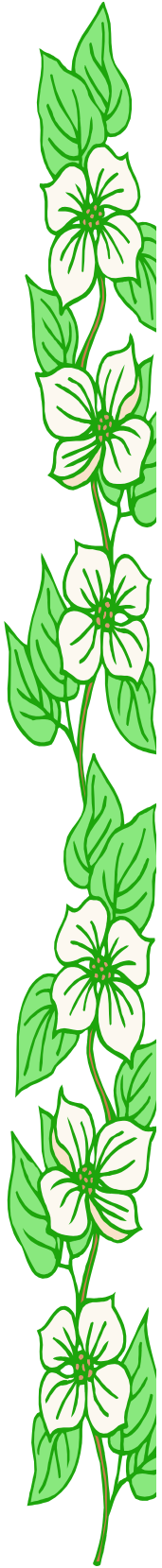
להתראות מנכדתך – אפרת

סבתא,

זה היה בימי החורף הקרים, הגענו לביתכם החם והנעים.
מצד ימין עמד לו ארון עם נעלים ובמדף העליון שלל של "בוטיז" בכל המידות
בשביל כל אחד מאתנו.
אחרי שהרגליים התחממו התיישבנו בסלון וליד כל אחד מאיתנו הייתה קופסת
פלסטיק עם השם שלנו ובתוכה צמר ומסרגות. בעזרתך סרגנו ויצרנו.
בוקר, אחרי לילה שכל הנכדים ישנו יחד התעוררנו כשלידנו קערה עם סוכריות
ועל הרדיאטור התחממו הבגדים.
תמיד היה לנו כיף לבוא אלייך ולהרגיש את החום והאהבה ולדעת שהגענו
למקום שמקבל אותנו כמו שאנחנו.
המסיבות המשפחתיות שהובלת כל אירוע, שבת וחג כשכולנו אחרייך בימי
הולדת שרים את ההמנון במחיאות כפיים, טפיחות על הברכיים והשמיים נפתחו
והברכות נשפכו.
בזכותך אנחנו עומדים כאן כולנו מחוברים ואוהבים.
נאהב אותך תמיד.

הנכדים

ימי הולדת

18.2	שאול סמברג לורנס מרקוסון שחר-מרים מימרן (נכדה-נמנוב) אור סולומון (נכדה)	23.2	עמליה נוי דניה גלבע מרגלית לבנקופף
19.2	תמר קולינס שאול לוי (מש' ג'קסון-פלינק) מאירה עדר (נכדה) עמית כץ יוסף איתם (נכד-ארנברג)	24.2	פאול בלגורי יונה אורן יריב פרימוסט בר עתיר (נכדה ו. מנדזיגורסקי) סול קסדן מיה-לימור בן-נתן (נכדה) עדן בן-דוד מיה ווטרמן (נכדה)
20.2	ארי שטיינר אסא ניר (נכד)		
21.2	ריצ'ארד איסטון אורה אגם		
22.2	מיכי קורן - 50 ניסן פלמה רתם איילון גאיה סינה (נכדה)		

ימי נישואין

19.2	ענת ואלחנן כהן
20.2	קרול ופאול בלגורי
21.2	שולי ופול עטיה

נזכור		
ב' באדר תשמ"ג	15.2.83	גב' רג'י פרידלנדר
ב' באדר א' תש"ס	8.2.00	גב' אסתר סולומון
ד' באדר תשמ"ז	5.3.87	צבי לוינסון
ד' באדר תשס"א	27.2.01	מר אמיל פרנק

פירורים ירוקים ומטוגנים

- מזל טוב לנתן ברק ולרונית הדר שבאו היום {יום ה'} בברית הנישואים, כמובן מזל טוב גם לכל הילדים: יעל, אורי, תמיר, שקד, לינוי, שני וכמובן פיפר.

- מי שטרם הגיע למרפאת השיניים אז בשורה טובה, ישנו רופא חדש ששמו חגי. זו פשוט חוויה. הצוות נינוח מקבלים אותך עם חיוך, רק חבל שיש מוסיקה ישראלית ברקע ולא רוק כבד כדי לא לשמוע את הצחוקים שבוקעים ברקע.

- ביה"ס מבוא גליל נסעו לנטוע עצים ב'עין הרועה' על יד כפר גלעדי במסגרת ט"ו בשבט כדי לעזור בחידוש היער שנפגע מהמלחמה.

- אביר מלינה הגיע למקום ה-2 במסגרת אליפות הגליל בדמניטון אליפות ביה"ס לכיתות ז'-ט'. גם גולן רוזנקרנץ ושחק מלינה השתתפו. ואם על שחק סיפרתי, אז השד הקטן הזה זכה לפני שבועיים ב-3 מקומות ראשונים בקטגוריות שונות: זוגות מעורבים עם ילדה ממרום גולן, השני בזוגות בנים והשלישי ביחידים, והכל במסגרת אליפות ביה"ס יסודי בגליל. והילד רק בכיתה ו', כל הכבוד לכולכם, אולי נתראה באולימפיאדת סין?

- לימור לבית ג'קסון חזרה לביתה שבקנדה לאחר חופשת מולדת בת שבועיים.

- התגלה לפני מספר שבועות פרח אירוס מזן חדש ולא מוכר בחרמון.

- שחר לבית גדילזון ואמא רותי טסו אתמול {יום ד'} לפארם ביץ' במיאמי לאירוע התרמה שנתי של אקי"ם. אקי"ם פרסמו תשדיר שבו שחר מככת בו, ואגודת ידידי אקי"ם הזמינו אותה להשתתף באירוע. כמו כן היא קיבלה צ'ופר של יומיים בילוי בדיסנילנד באורלנדו. תמסרו ד"ש לדונלד דאק.

- ושוב כיתת תבור בפירורים, הם אירגנו בעזרתו של ג'קי את טכס ט"ו בשבט, מתחת לחד"א ביום שבת האחרון ובערב שישי הייתה הופעה של הורה ירושלים, להקת רקדנים שהרקידו את החבר'ה באולם. ושוב תודה לג'קי על הארגון והרעיון, והעזרה למשימה של בני המצווה.

- לכל החולים רפואה שלמה ולכל הבריאים תמשיכו לחייך.

- לפני מספר שבועות אמיר רון ואנשי הרשות תפסו לוכדי חוחיות באזור מעיין טובא. לאחר מאבק שגם היס"מ של משטרת ירדן השתתף בו, הצליחו לשחרר את הציפורים. אחד הפושעים קיבל קנס 25,000 ₪ ועל תנאי, השני שוחרר {חבל}, העיקר שרוב החוחיות חופשיות עכשיו. החוחית היא ציפור צבעונית שיש אנשים שרוצים לגדל אותה בביתם, אי לכך אסור ללכוד אותם.

זהו להפעם, שבת שלום וירוק. איציק.

אל מלא רחמים

(לעילוי נשמתה של מורן עמית)

(יללת הכפירה של הזאב השחור הגדול)

יהי רצון מלפניך שתהיה קיים
וכשתהיה קיים להסתכל על סביבותיך
תראה מה רבו נפלאותיך יה

הן לא רחוק מהמקום שבו נחה התיבה
על הרי אררט העתיקים
כמה קל היה אז להאמין במרחבים הצלולים
לקשת הצבעונית של הברית,
וכאות לאמונה רבת השנים
התורכי את הארמני הכרית.

מעט זמן אחר- כך לא רחוק ממוסה דאג,
כתשו המכונים ברואים בצלם
בגז, בכדורים ובפצצות הלם,
ככה סתם אולי משעמום,
איש את רעהו בחפירות
ועל הכל כיסתה זעקת הפרדות.

חלפו להן עוד כמה רעות ושנים
ואתה, אם אתה קיים, אז בהסתר פנים.
ואני, אני כבר מתחיל להכיר
פנים אל פנים
את הנשרפים באש ואת המומתים-
הדוד שמיל ודודה שרה, סבא דוד וסבתא רחל,
כולם כולם ברואיך האל.

באמת יתכן שכל אלה היו רק גילויים של חיבה
ואני סתם אחד כזה קטן אמונה,
כי כאילו בכל אלה לא די
וכאות לי ולכל ידידי
יצחק נעקד ונרצח בשמך
בכיכר מלכי ישראל
בשמך הנורא השבח לאל.

ומאז שמך עליון- ברוך השם והמקום
העניינים נעשים רק רעים ובפראות
הבט סביבך הבט היטב, ראה אותנו מדממים

ואיך נאמניך, ללא חרטה וללא לאות
מהמאמין השווה עד הקנאי והמטומטם
מרוויח את העולם הצמא בשנאתם.

אז לפעמים גם אני מסתכל סביב ותוהה על משמעות קיומך יה
על הקשר בינו לבין הכאב, ומה הסיבה פה ומה המסובב
ולסיכום עולה בי רק טרזניה קטנה אחת- עולמנו יכול היה
להיות כמעט מושלם אלמלא היית קיים.

דודו פלמה

מזל טוב

לנתן ברק ולרונית הדר
לנישואיהם
רוב נחת לכל המשפחה

מזל טוב

להולדת הבן
לליאת ושלומי שרעבי (תושבים)
רוב נחת לכל המשפחה

תודות

לחברים היקרים שלנו.
ראשית תודה רבה רבה, על כל האיחולים החמים לרגל יום הולדת השמונים
שלי. ותודה מיוחדת על התרומה הנדיבה לקרן על שם תם, הנכד שלנו שנרצח
באנגליה בספטמבר אשתקד.

בברכות חמות לכולכם,
איליין איסטון

דרושה דירה

דרושה דירה בקיץ, בתאריכים 13 ליולי עד 22 ליולי
עבור עדי סימונס ומשפחתו
בעד תשלום.
נא להתקשר למלווין סימונס טל. 4047 נייד: 5213672-052

תודה. מלווין

מהמרפאה

במרפאה נמצאים טפסים לחתימה על ביטוח מושלם פלטיניום.
מי שמעוניין לחתום,
מוזמן לבוא לדורית במרפאה.

ביטוח רכוש

לידיעת החברים, דברי ערך אישיים לא כלולים בביטוח הקיבוץ.
חברים שמעוניינים בביטוח זה,
נא לפנות אליי כדי לקבל הצעת מחיר לכיסוי ביטוח.

טוני

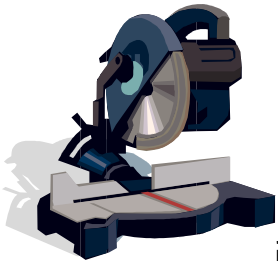
חלוקת בלוני גז

בזמן האחרון קרו מקרים בהם חברים נשארו ללא גז
מכיוון שלא שמו לב ששני בלוני הגז שלהם ריקים.

אני מבקש להזכיר לחברים שחלוקת גז מחברת פז-גז מתבצעת פעם (לפעמים
פעמיים) בשבוע. אין לנו בלונים רזרביים במחסן.
לכן באחריות החבר לבדוק את בלוני הגז שלו ולדאוג שיש תמיד בקבוק אחד
לפחות מלא. כלומר ברגע שמתרוקן בלון אחד יש להזמין מבריאן בלון גז חדש.
תעזרו לנו לעזור לכם.

אלק מנהל מינהל ומשק

נגריה

1. בחודשים פברואר ומרץ תהיה נגריית כפר הנשיא סגורה.
החל מאפריל 07 מיכה ליפשיץ ישכור את הנגריה והוא יהיה
האחראי היחיד על המבנה והציוד.

2. במידה וחברים ירצו לעבוד בנגריה, הדבר יעשה בתאום עם מיכה
ובתשלום של 8 ש"ח לשעה. שימוש בחומרים יחויב בנפרד.

אלק
מנהל אגף מינהל ומשק
רון – משאבי אנוש

תחבורה

לכל ציבור הנהגים, במקרה של תאונת דרכים יש להחליף פרטים עם הצד השני
ולדווח מיד לנחמן כץ וטוני ינטיס.

עליכם לקחת את הפרטים הבאים:

שם המלא של נהג, כתובת ומספרי טלפון.
שם חברת הביטוח כולל מספר פוליסה.
יש לרשום מקום ושעת התאונה ואם ישנם עדים לקחת את פרטיהם גם כן.

בכל מקרה אין להודות באשמה.

יש להביא את כל הפרטים האלו לטוני עם צילום רישיון הנהיגה וצילום תעודת
זהות.

נהיגה בטוחה ונעימה. טוני

דור הנפלים

מאיר שלו

באשר לאשמתו הפלילית של הנשיא, אני מתכוון להמתין בסבלנות להכרעת בית המשפט. אבל יש דברים שהם מעבר לדיון המשפטי, ומעבר למילים הלא נתפסות האלה - אונס, כפייה, שיבוש, ניצול יחסי מרות. אלה הם קוטן המידה, האפסיות, דברים שקיומם לא מצריך פסיקה של בית משפט.

וכך - הלב מתפלל לאישיות דגולה, לחזון, לתבונה, למופת. ולא רק בבית הנשיא, אלא גם בקרית הממשלה.

הלב מפלל, העין תרה, אבל כאן לא אישיות ולא דמות. סתם עסקנים זעירים שתיכנו את דרכם לגדולה.

אלוף קטנות ואלוף כלום. לא חזון, לא מופת, לא תפיסת עולם, לא בשורה. רק עליבות ברשות השררה. שם ללחוך, פה לאיים, כאן לפתות, לשלוח יד, לטוות עוד ספין,

להתרועע עם אישים מפוקפקים, לבקש רחמים, לרחוך את היד הרוחצת את שלך. כאן לכבות שריפונת, שם לגעת ולצבוט, פה להעליל עלילה, פה לנצל, כאן להבטיח, שם להחליף טובות הנאה. לאיים איום, להכחיש הכחשה, לדמוע, לתת ג'וב, לעזור לחבר, לרייר לתוך מחשוף עובר, לרמוז שהכל עדתי, להפריח עוד סיסמה.

אלוהים אדירים. הרי אפילו סיפור אהבה אין כאן, אפילו לא תשוקה גדולה. והאזרח מבקש לצעוק באזני הנשיא את מה שאמר שמואל לשאול: "הלא אם קטון אתה בעיניך, ראש שבטי ישראל אתה" אבל למי לאמר את הדברים האלה? לכל אשר תביט, עוד אפס כי ימלוך ואפילו זה לא.

ובהזדמנות חגיגית זאת נוסף עוד בקשה: לא עוד נשיא מהפוליטיקה. לא מהכנסת ולא מהממשלה ולא מהמפלגה. לכו אל הקתדרה, אל המעבדה, אל הישיבה, אל כס המשפט, אל הפעילות החברתית, אל החינוך, אפילו אל הצבא.

לא עוד אטד. לכו אל הגפן, אל הזית, אל התאנה.

הביאה: ש.ש